Pět stromů - Šťáhlavský, Jindřich

```
   Emi                    Ami
1. Větru dech žluté listí honí,
   C           Hmi         G
   ve zbytcích rozbořených stěn.
   Emi                  Ami
   Podzim už létu hranu zvoní.
   C          Hmi        Emi
   Pět stromů ční nad krajem.

2. Starý mlýn kdysi tu stával,
   mlynář v něm se svou ženuo žil.
   Pokaždé, když synům jméno dával
   mladý strom venku zasadil.

3. Pět stromů každé jaro rozkvétá
   a otci stříbrem kvete vlas.
   Synové se rozletěli do světa
   právě tak rozletěl se čas.

4. Košaté stromy vánek pohladí,
   pět kmenů štíhlých k nebi ční.
   Pod nimi se stařec posadí,
   jeho hlas už slabě zní.

5. Každý strom jménem osloví,
   a potom začne vyprávět.
   Z kapsy svou dýmku vyloví,
   přemýšlí, proč se nevrátili zpět.

6. Vzpomínka těžko kdy přebolí.
   Pět stromů zůstalo tu stát.
   A táta, dokud dech mu dovolí
   chodí si s nimi povídat.
```